

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Decemberi felhők

Nagy szürke párna kerül el a város felett, a szél is felkerekedik. A kert fenyőfái a nyári melegeiről álmodoznak, de most erős szél cibálja ágaikat. A fészkek üresek. Néha fehér fekete hangos madarak, szarkák szállnak a fenyőkhöz. Fekete varjak repülnek csapatostól, azt mondják régi megfigyelők, hogy hideget hoznak. Dehogy is hozzák, éppen hogy a hideg elől jönnek ide vagy repülnek tovább. A felhők most havat ígérnek.

Karácsony ünnepi napjai elmúltak hó nélkül és most felnőtt és kisgyerek nézi a nagy szürke párnafelhőt a budai hegyek felett. A Nap áttör sugaraival, csalogatóan hívja a hegyekbe a kirándulókat, de csalogatóból inkább huncut csaló lesz. Vagy dehogy is. Nem csaló. Inkább csalódottságot okoz majd annak, aki könnyű kabátban indul a levél-nélküli fákkal borított János-hegyre. Kár, hogy kopasz fáknak mondják a téli fákat, igaz, az összes levél lehullott, fakó avarszőnyeg formálva a fák tövében.

A felhők a szélben időközben megváltoztak. Sem esőcsepp, sem hópehely nem hullott a fákra, utakra, kertekre, járókelőkre, a szél felkavarta a faleveleket, a színüket veszített levelek kavargtak, táncoltak, felröppentek és lezuhantak. A fenyőfák felé repültek. A fenyőfák sötétzöld ágaikkal, tűleveleikkel hajlonganak a szélben, nézik a sárga kopott juharfaleveleket, a hársfáét, a gesztenyéét, akácét, nyírfáét, nyárfáét, tölgyét. Mennyi fa létezik a kertben, erdőben, mezők szélén, utak mentén? Ki tudná megszámolni? Luca székéhez legalább 12féle faanyag kellene-mondják a régiek december elején.

A lehullott levelek tavaszig álmodoznak most.

Katicák lapulnak meg, a lomb alatt és bodobácsok. Kis hangyák dermedten várják az első napsütést és a csigák a csigaházban a fagyott fűben.

A fenyők igen magasról néznek a levélhalmokra.

*-Hogy lehet, hogy tűleveleink nem hullanak le, hogy viaszosan zölden szabályos formában, alakzatban sorakoznak szorosan egymás mellett? Hogy lehetséges ez?-*mondogatják, de csak az átröppenő madár hallja.

A szél csitul, nagy fehér párna fedi most be a várost, a hegyoldalt, az utcákat, a kerteket, s a felhőből táncolva, keringve, szikrázva hull a hó.

Fehér már a fenyő összes zöld ága, fehérek a kopasz fák, fehér az avarlomb, fehérek a csipkés kerítések és kapuk, fehér a szomszéd Pandur nevű kutyájának a háza, fehér a Cicero macska pihenőhelye, a garázs előtt, fehér a háztető, a kémények, az út szélén az autók és fehér a játszótér hintája, fehér vattaszerű paplan takarja a budai hegyeket. Égi tisztaságú karácsonyi ajándék a vastagodó süppedő hó a domboldalokon, ahol ródlival, szánkóval, sível suhannak máris a gyerekek, akik egész évben erre a csodára vártak.